

ТРАЯН ПЪРВАНОВ НЕДЕЛЯ

chitanka.info

*В утрото с нехайни пръсти някой пак е пръскал
тези капки бляскав дъжд и свети дългият паваж.
И си спомних днес, че някога ми беше близка
и от нашата любов синът единствено е наш...*

*Подир страниците в кротката семейна проза
аз не зная беше ли ми скъпа, бях ли ти любим
и след делнични делби на вещи и възторзи —
ние, двамата — все по-далеч един от друг вървим.*

*И така да е... Но идва посред нас синът ни —
скита се покрай реката, гледа хлъзгавия бряг
и влече го поривът
на бързеите мътни
и дъхти из храстите на млад и мокър кукуряк.*

*И след пъргавия бяг
на жътвени светулки
тича и се смее в зашумелия от клони двор,
а край него на шурците
буйните цигулки
пак събират цялата природа на възторжен хор.*

*И синът ни влиза шумно
в моите недели,
шепне първите си юношески думи към света,
но дано след дълги спорове не сме отнели
от неповторимата му нежна сила в любовта!*

*И дано сред нейната
вселена необятна
утре не потърси
стълбата към ситите души
и заради блясъка
на тържествата златни*

златото на своята душа завинаги не разруши.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.